

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46Csp/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120282871
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:6120282871.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci žalobcu: P. R. A. P. U., A. A. V. G. XA, XXX XX K., T.: XX XXX XXX, O. J.: Q. C. P., A..P..U., T.: XX XXX XXX, A. A. V. G.Ž. X/A, XXX XX K., O. Ž.: U. F. (O. F. - S.), G.. X.X.XXXX, E. K. Ž., C. Q.: N. G. X/XX, Ž., Š. U. A., v konaní o zaplatenie 9.985,13 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. S Súd konanie v časti o zaplatenie 2.400,- Eur **z a s t a v u j e .**

II. Vo zvyšnej časti žalobu **z a m i e t a .**

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoínštančného konania v rozsahu 53,26 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 14.4.2020 a postúpenou Okresnému súdu Žilina dňa 9.7.2020 sa pôvodný žalobca (Poštová banka, a.s.) domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 9.985,13 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.872,19 Eur od 28.12.2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 26.09.2016 uzatvorili žalobca v právnom postavení veriteľa a žalovaný v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1627972543, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, pričom všetky súčasti Zmluvy o úvere sú uložené v registri OpP vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod číslom OpP 1OpP/78/2018. Žalovaný svojím podpisom na Zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 10000,00 Eur. Žalovaný sa v zmysle zmluvy zaviazal vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil Úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru žalobca upozornil Žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaný na Upozornenie nereagoval, vyhlásil dňa 21.05.2018 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru Žalovaný vykonal nasledovné úhrady: dňa 20.11.2019 sumu vo výške 10.00 Eur, dňa 27.12.2019 sumu vo výške 10.00 Eur. Jednotlivé splátky žalovaného sú uvedené v Aktuálnom stave úveru v časti „Zaplatené splátky“ vyhotovenom z bankového informačného systému Žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 486/2001 Z.z. o bankách v platnom znení. Žalobca pred podaním žaloby, výzvou zo dňa 01.04.2020, opätovne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný však do dnešného dňa žiadnu ďalšiu úhradu z Úveru nevykonal. V súlade so Zmluvnými dokumentmi vznikla Žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V Zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 9.90

% ročne. Napriek tomu, že v súlade s Obchodnými podmienkami je žalobca v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve, žalobca si neuplatňuje voči žalovanému zmluvné úroky po zosplatnení úveru. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči Žalovanému od momentu zosplatnenia úveru len zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.. vo výške 5.00 %. Platby vykonané Žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru sa započítavajú prednostne na istinu. Určujúcim dátumom pre začatie úročenia zákonným úrokom, a to percentom z dlžnej istiny po vykonaní poslednej úhrady Žalovaného, je deň nasledujúci po poslednej vykonanej platbe zo strany Žalovaného. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 8872.19 Eur a vyčíslený úrok z istiny vo výške 369.40 Eur (ide o súčet dlžného zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 712.54 Eur (ide o vyčíslený úrok z omeškania od momentu zosplatnenia úveru do vykonania poslednej úhrady Žalovaným), zákonný úrok z omeškania vo výške 5.00 % ročne zo sumy 8872.19 Eur od 28.12.2019 do zaplataenia; poplatky vo výške 31.00 Eur.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel a dňa 28.5.2020 vydal platobný rozkaz sp.zn. 46Csp/55/2020, voči ktorému podala žalovaná odpor (č.l. 29). V podanom odpore žalovaná uviedla, že po zosplatnení úveru neuhradila iba dve splátky po 10,- Eur, ale aj ďalšie splátky, a to dňa 23.8.2019 vo výške 10,- Eur, dňa 2.10.2019 vo výške 10,- Eur, dňa 22.1.2020 vo výške 10,- Eur, dňa 19.2.2020 vo výške 10,- Eur, dňa 15.4.2020 vo výške 150,- Eur, dňa 11.5.2020 vo výške 150,- Eur.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odporu (č.l. 34) uviedol, že v zmysle ustanovené zákona č. 307/2016 o upomínanom konaní nie je možné vykonať čiastočné späťvzatie návrhu po vydaní platobného rozkazu. Vzhľadom na charakter konania, ktorý spočíva v rýchlom rozhodovaní, žalobca nestihol vykonať podanie, ktorým by vykonal späťvzatie návrhu v časti uplatnenej istiny vo výške platieb žalovanej, ktoré vykonal po vyhotovení návrhu: 150,00 eur zo dňa 17.4.2020, 150,00 eur zo dňa 15.5.2020, 150,00 eur zo dňa 15.6.2020. Navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde.

5. Žalovaná dňa 7.8.2020 doručila súdu vyjadrenie (č.l. 40), v ktorom uviedla, že zo žalovanej sumy uhradila 660,- Eur, a preto žiadala konanie zastaviť. Okrem toho uviedla, že momentálne pravidelne spláca 150,- Eur mesačne.

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril dňa 30.10.2020 (č.l. 58), v ktorom zobral žalobu v časti o zaplataenie sumy 1.050,- Eur späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Žalovaná uhradila sedem splátok po 150,- Eur, a to dňa 17.4.2020, dňa 15.5.2020, dňa 15.6.2020, dňa 13.7.2020, dňa 17.8.2020, dňa 14.9.2020, dňa 21.10.2020. Žalobca žiadal, aby súd s ohľadom na uvedené platby zaviazal žalovanú na zaplataenie istiny vo výške 8.935,13 eur a zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z 8.872,19 eur od 28.12.2019 do 17.4.2020, vo výške 5 % ročne z 8.722,19 eur od 18.4.2020 do 15.5.2020, vo výške 5 % ročne z 8.572,19 eur od 16.5.2020 do 15.6.2020, vo výške 5 % ročne z 8.422,19 eur od 16.6.2020 do 13.7.2020, vo výške 5 % ročne z 8.272,19 eur od 14.7.2020 do 17.8.2020, vo výške 5 % ročne z 8.122,19 eur od 18.8.2020 do 14.9.2020, vo výške 5 % ročne z 7.972,19 eur od 15.9.2020 do 21.10.2020, vo výške 5 % ročne z 7.822,19 eur od 22.10.2020 do zaplataenia.

7. Súd následne vo veci nariadil pojednávanie na 7.12.2020, na ktorom rozhodol v neprítomnosti strán sporu tak, že I. výrokom zastavil konanie v časti o zaplataenie sumy 1.050,- Eur s príslušenstvom, II. výrokom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 6.451,30 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 7.651,30 eur od 28.12.2019 do 17.4.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 7.501,30 eur od 18.4.2020 do 15.5.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 7.351,30 eur od 16.5.2020 do 15.6.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 7.201,30 eur od 16.6.2020 do 13.7.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 7.051,30 eur od 14.7.2020 do 17.8.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 6.901,30 eur od 18.8.2020 do 14.9.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 6.751,30 eur od 15.9.2020 do 21.10.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 6.601,30 eur od 22.10.2020 do 20.11.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 6.451,30 Eur od 21.11.2020 do zaplataenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 150,- EUR splatných vždy do 20. dňa v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade neuhradenia niektorej z nich, III. výrokom súd žalobu v zostávajúcej časti zamietol a IV. Zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 53,26 %. Súd prvej inštancie žalobu v zostávajúcej časti zamietol z dôvodu, že dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre porušenie veriteľa skúmať bonitu žalovanej ako spotrebiteľa

a pre nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v časti určenia celkovej sumy, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť.

8. Voči tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom Krajský súd v Žiline uznesením sp.zn. 8CoCsp/19/2021 zo dňa 30.6.2021 rozhodol tak, že zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v III. a IV. Výroku, výrok I. a II. zostali nezmenené. V odôvodnení odvolací súd konštatoval, že v samotnej zmluve o úvere nie je nesprávne uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú mala žalovaná zaplatiť v sume 15.644,92 eur, ktorá aj podľa výpočtu (162,98 eur x 95 splátok = 15.483,10 eur + posledná splátka 161,82 eur = 15.644,92 eur) predstavuje zhodnú sumu. Okrem toho v bode 2.3. zmluvy o úvere je uvedený rozpis jednotlivých splátok úveru, z ktorého súčtu tiež uvedená suma vyplýva. Záver okresného súdu o nesprávnom údají o celkovej čiastke úveru ako obligatórnej náležitosti zmluvy o úvere preto považoval odvolací súd za nesprávny. Pokiaľ mal s uvedeným súvisieť aj záver o nesprávnom údají o výške RPMN, nakoľko to z odôvodnenia rozhodnutia nebolo vyslovene zrejmé, tak nesprávny záver sa týka aj uvedeného. Ohľadom posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver odvolací súd konštatoval, že ustanovenie § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. zakotvuje povinnosť veriteľa skúmať bonitu spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou, pričom ust. § 7 ods. 2 ďalej špecifikuje len to, že veriteľ je oprávnený žiadať údaje od spotrebiteľa a využívať údaje z databázy. Porušenie uvedenej povinnosti je v § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. sankcionované len tým, že veriteľ nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Na základe uvedených ustanovení zákona je zrejmé, že veriteľ má povinnosť skúmať bonitu spotrebiteľa, pričom vzhľadom na požiadavku odbornej starostlivosti je aj veriteľ povinný subjektívne údaje poskytnuté spotrebiteľom overiť minimálne u zamestnávateľa a zistené údaje konfrontovať s údajmi z verejne dostupných databáz (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018). dvolací súd sa nestotožnil so záverom okresného súdu, že prieskum bonity spotrebiteľa má vyplývať z obsahu zmluvy. Uvedené nie je zrejmé z ust. § 9 zák. č. 129/2010 Z. z., ktoré stanovuje obligatórne náležitosti zmluvy o úvere, prípadne ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. týkajúce sa posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Okrem toho oboznámiac sa z obsahom spisu konštatuje, že tvrdenia žalobcu ohľadom preverovania bonity klienta - žalovanej neboli súčasťou žaloby. Žalovaná sa v konaní vyjadrovala len k ňou vykonaným úhradám a pomerom umožňujúcim jej splácať žalovanú sumu v splátkach po 150,- eur mesačne. Bolo by zrejme príliš formalistické, aby žalobca v žalobe za účelom úspechu v spore uvádzal všetky konkrétne skutkové tvrdenia týkajúce sa splnenia jeho povinností, napr. v súvislosti s tým, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti predpokladané zákonom, prípadne že si splnil povinnosti z toho zákona mu vyplývajúce, ak mal za to, že zmluva je uzavretá v súlade so zákonom. Preto odvolací súd konštatoval, že povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude vyzvať žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení ohľadom jeho konania pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou zakotvenou v § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. a to v zmysle ust. § 150 ods. 2 C. s. p. Následne aj umožniť žalovanej sa k doplneniu vyjadriť. Opakovane tak posúdiť žalobu žalobcu ohľadom zvyšnej časti a vo veci znovu rozhodnúť, pričom rozhodnutie náležite v súlade s § 220 ods. 2 C. s. p. odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

9. Žalobca po doručení uznesenia odvolacieho súdu, doručil dňa 23.8.2021 (č.l. 159) súdu vyjadrenie a listiny, v ktorých uvádza, že žalobca pred uzavretím Zmluvy o úvere č. 1627972543 zo dňa 26.09.2016 posúdil schopnosť žalovanej splácať poskytnuté peňažné prostriedky nasledovne: išlo o predschválený úver, deklarovany pracovný pomer žiadateľky banka overila z externého nezávislého zdroja (Sociálna poisťovňa), v rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klientky (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií, podľa dát z EOS KSI nemala žiadateľka v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy, žiadateľka si uvádzala rodinný stav rozvedená a 2 vyživované deti, finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 10 000,- EUR na 8 rokov s mesačnou splátkou vo výške 150,98 EUR + mesačné poistenie za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 12,- EUR. K otázke posudzovania bankového registra je potrebné ešte uviesť, že žiadateľka nemala žiadnu úverovú históriu, nakoľko výpis potvrdzuje, že v čase žiadosti o úver u žalobcu neboli evidované žiadne súčasné ani minulé záväzky, teda bol tu predpoklad, čo potvrdila aj finančná analýza, že záväzkov by bola schopná uhrádzať pri neexistencii ďalších záväzkov. Žalobca si overil splnenie podmienok na poskytnutie úveru z viacerých zdrojov, ako napr. sociálna poisťovňa, úverový register a register EOS KSI, teda splnil zákonom požadované podmienky na skúmanie bonity žalovanej. Zároveň doložil reporty zo SRBI, EOS KSI a Sociálnej poisťovne.

10. Súd následne nariadil vo veci pojednávanie na 7.2.2022, ktoré odročil zo zdravotných dôvodov na strane sudkyne na 2.3.2022. dňa 31.1.2022 doručil žalobca čiastočné späťvzatie žaloby v sume 2.100,- Eur (č.l. 220) dôvodu úhrad vykonaných žalovanou od 23.11.2020 do 21.12.2021. Vo zvyšnej časti zotrval na podanej žalobe. Dňa 1.2.2022 zároveň doručil súdu návrh na pripustenie zmeny strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky na spoločnosť R Collectors, s.r.o. Navyše, medzičasom došlo k zmene obchodného mena žalobcu na 365.bank, a.s. Súd z dôvodu potreby rozhodnutia o pripustení zmeny strany sporu na strane žalobcu pojednávanie odročil na 23.3.2022.

11. Dňa 21.2.2022 doručil žalobca súdu čiastočné späťvzatie žaloby (č.l. 232) v sume 150,- Eur z dôvodu úhrady tejto sumy žalovanou dňa 7.2.2022. Uznesením zo dňa 22.2.2022 súd rozhodol o pripustení zmeny strany sporu na strane žalobcu (č.l. 238). Dňa 15.3.2022 doručil žalobca súdu čiastočné späťvzatie žaloby (č.l. 244) v sume 150,- Eur z dôvodu úhrady tejto sumy žalovanou dňa 21.2.2022.

12. Pojednávanie dňa 23.3.2022 súd vykonal v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalobcu. Na pojednávaní súd oboznámil s doterajším priebehom konania a právoplatným rozsudkom zo dňa 7.12.2020 vo výrokoch I. a II. Predmetom sporu zostal nárok žalobcu na zaplatenie zostávajúcej istiny 2.483,83 Eur s príslušenstvom (pôvodne žalovaný nárok 9.985,13 Eur po odpočítaní sumy 1.050,- Eur, v ktorej súd konanie zastavil a priznanej istiny 6.451,30 Eur s príslušenstvom). Následne súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

13. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") žalobca môže vziať žalobu späť.

14. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

15. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

16. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca účinne vzal žalobu čiastočne späť, a to v časti istiny spolu vo výške 2.400,- Eur (tri čiastočné späťvzatia po 2.100 + 150 + 150) spolu s príslušenstvom, okresný súd konanie v tejto časti zastavil. Žalovaná na výzvu súdu, či so späťvzatím žaloby a zastavením konania v časti o zaplatenie sumy 2.400,- Eur súhlasí, nereagovala, súd mal za to, že voči zastaveniu konania v tejto časti nemá námietky. Následne sa súd zaoberal zostávajúcim predmetom sporu, čo posúdil v zmysle nasledujúcich zákonných ustanovení:

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení (ďalej len Obchodný zákonník) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

20. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

23. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 2 až 4 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy:

2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 1 až 3, ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (banka) a žalovaná, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti uzavreli dňa 26.9.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. 1627972543, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 10.000,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 96 mesačných splátkach po 162,98 Eur, s dátumom prvej platby do 20.10.2016, vždy do 20. dňa v mesiaci s konečným dátumom splatnosti úveru 20.9.2024. Ďalšie údaje zo zmluvy o úvere: poistenie: základný súbor poistenia, ročná úroková sadzba 9,90 %, RPMN banky 12,90 %, priemerná RPMN na trhu 10,10 %, celková výška nákladov 15.644,92 Eur. Z úverového formulára nevyplývajú žiadne údaje o skúmaní bonity dlžníka.

29. Výzvou na splatenie dlžnej sumy zo dňa 23.4.2018 (č.l. 13) bolo žalovanej oznámené, že pohľadávka banky vo výške 622,46 Eur je viac ako 3 mesiace po splatnosti. Zároveň ju žalobca ako veriteľ upozornil, že ak uvedenú sumu neuhradí v lehote 15 dní od doručenia výzvy, banky je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný.

30. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.5.2018 žalobca žalovanej oznámil (č.l. 13 rub), že k 21.5.2018 sa stala úverová pohľadávka žalovanej predčasne splatná v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy je: dlžná istina 8.892,19 Eur, úrok 369,40 Eur, poplatky za upomienky 31,- Eur, t.j. spolu 9.292,59 Eur. Výzva bola žalovanej doručovaná 22.5.2018, čo vyplýva z pripojeného podacieho hárku.

31. Z listiny označenej ako Aktuálny stavu úveru ku dňu 31.3.2020 vyplýva, že žalovaná zaplatila splátky spolu vo výške 1.107,81 Eur. Poslednú splátku uhradila riadne dňa 20.12.2017 vo výške 150,98 Eur, bez úhrady poistného vo výške 12,- Eur. Ďalšie úhrady vykonala až po zosplatení úveru, a to dňa 20.11.2019 v sume 10,- Eur a dňa 27.12.2019 v sume 10,- Eur. Žalovaná tak celkovo do 27.12.2019 uhradila sumu 2.284,70 Eur titulom splátok a sumu 84,- Eur titulom poistenia. Celkovo zaplatila sumu 2.348,70 Eur. Po podaní žaloby žalovaná uhradila ďalšími splátkami sumu 1.050,- Eur do 20.10.2020, pričom v tejto súd konanie zastavil v rozsudku zo dňa 7.12.2020, ktorý vo výroku I. a II. nadobudol právoplatnosť dňa 1.1.2021. Spolu úhrady predstavovali sumu 3.398,70 Eur. Po čiastočnom späťvzati dňa 20.11.2020

uhradila splátku vo výške 150,- Eur. Celkovo tak uhradila sumu 3.548,70 Eur do rozhodnutia súdu prvej inštancie dňa 7.12.2020. V priebehu odvolacieho konania a po vrátení rozsudku súdu prvej inštancie uhradila žalovaná od 23.11.2020 do 21.2.2022 spolu sumu 2.400,- Eur (predošlé úhrady vo výške 1.050,- Eur boli zohľadnené v čiastočnom zastavení konania v rozsudku zo dňa 7.12.2020).

32. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súčasne išlo aj o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Z uvedeného dôvodu musí byť podriadená režimu citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv upravenej v Občianskom zákonníku. Uzavretá zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

33. Okresný súd zmluvu o úvere zo dňa 26.9.2016, ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podrobil súdnemu prieskumu zistiť, že ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej obsah a obsah jej príloh žalovaná nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť, preto nejde o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia. Po právnom posúdení odvolacieho súdu má súd za to, že zmluva má všetky náležitosti ustanoveného § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Spornou otázkou ostalo posúdenie, či právny predchodca žalobcu postupoval v súlade s 7 citovaného zákona a s odbornou starostlivosťou skúmal schopnosť žalovanej úver splácať, t.j. či skúmal riadne bonitu žalovanej. Za týmto účelom žalobca súdu predložil listinné dôkazy (č.l. 154 - 157), z ktorých vyplýva, že žalobca skúmal bonitu žalovanej, a to z údajov Sociálnej poisťovne, reportom SRBI a údajov EOS KSI a dospel k tomu, že je v možnostiach žalovanej splátky vo výške 162,58 Eur rozdelené na obdobie 8 rokov splácať. Žalobca tvrdil, že vychádzal zo skutočnosti, že žalovaná v čase posudzovania nemala podľa dát EOS KSI žiadne evidované spisy. Deklarovaný príjem si žalobca overil prostredníctvom Sociálnej poisťovne, no výšku príjmu deklarovanú žalovanou žalobca neuviedol a ani nevyplýva z predložených listinných dôkazov. Žalobca iba konštatoval, že žalovaná bola v rozhodnom čase rozvedená a mala dve vyživované deti. Pri poskytnutí úveru 10.000,- Eur a výške mesačnej splátky 150,98 Eur + 12,- Eur poistné na obdobie 8 rokov považoval bonitu žalovanej je dostatočnú.

34. Súd konštatuje, že žalobcove tvrdenia týkajúce sa skúmania bonity žalovanej nevyplývajú z prílohy - dáta dopytu v celkom rozsahu tak, ako tvrdil žalobca. Žalobca rovnako nepreukázal, z akej výšky príjmu vychádzal a nedoložil súdu doklad o výške príjmu žalovanej v rozhodnom čase. Na druhej strane právny predchodca žalobcu mal vedomosť o tom, že žalovaná je rozvedená a má dve vyživované deti. Súd s ohľadom na skutočnosť, že ide o konanie so slabšou stranou sporu - spotrebiteľom, vykonal lustráciu v Sociálnej poisťovni za obdobie od vzniku úverového vzťahu a zistil, že žalovaná mala v rozhodnom čase (tri mesiace pred uzavretím zmluvy) príjem zo zamestnania vo výške 420,- Eur až 651,- Eur (vymeriavací základ na odvodovú povinnosť). Pri zohľadnení zabezpečovania nevyhnutných životných potrieb - náklady na bývanie, strava, vyživovacia povinnosť voči dvom maloletým deťom, je zrejme, že nebolo v možnostiach žalovanej uhrádzať pravidelnú mesačnú splátku úveru v sume 162,58 Eur. Pre ozrejmenie súd vychádzal z toho, že v rozhodnom čase, t.j. od 1.7.2016 bola výška životného minima na plnoletú osobu 198,09 Eur mesačne a dieťa v sume 90,42 Eur. Ak by právny predchodca

žalobcu vychádzal minimálne z týchto údajov a z výšky príjmu žalovanej v rozhodnom čase, dospel by k nepochybnému záveru, že nebolo v možnostiach žalovanej pravidelne uhrádzať splátky v sume 162,58 Eur mesačne. Sumy životného minima (na dospelu úsobou 198,09 a 2x deti 90,42) predstavujú spolu 380,- Eur. Pri odpočítaní týchto súm iba z vymeriavacieho základu (420,- Eur) je nepochybné, že žalovaná by bola schopná uhrádzať splátky maximálne vo výške 40,- Eur, nie 162,58 Eur. Súd preto dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu síce skúmal bonitu žalovanej lustráciami v úverových registroch, no neposudzoval to s odbornou starostlivosťou tak, ako to vyplýva z § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Neosvedčil ani výšku príjmu žalovanej, na základe ktorej vyhodnocoval schopnosť žalovanej splácať úver, pričom z výpisu zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že príjmy žalovanej boli v čase pred poskytnutím úveru ako aj po jeho poskytnutí nestabilné a najmä nízke. S ohľadom na uvedené a v súlade s ustanovením § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., súd opätovne dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

35. Po zrušení rozsudku zo dňa 7.12.2020 v treťom a štvrtom výroku (v zamietnutí zvyšnej časti a vo výroku o trovách), má súd za to, že predmetom sporu ostal nárok na zaplatenie sumy rozdielu medzi späťvzatím žaloby vo výške 1.050,- Eur a priznaní nároku žalobcu v sume 6.451,30 Eur spolu s príslušnými úrokmi z omeškania. Pôvodne žalobca žiadal zaplatiť sumu 9.985,13 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.872,19 Eur od 28.12.2019 do zaplatenia a nahraďiť trovy konania. Z tejto sumy súd konanie v časti o zaplatenie 1.050,- Eur právoplatne zastavil. V poradí druhom rozsudku zo dňa 23.3.2022 súd zastavil konanie aj v časti o zaplatenie sumy 2.400,- Eur. Rozdiel medzi pôvodným nárokom a priznanou sumou je (9.985,13 - 6.451,30) je 3.533,83 Eur. Od tejto sumy súd odpočítal sumu, v ktorej konanie bolo zastavené (2.400 + 1500) a dospel k záveru, že aj bez konštatovania bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, nárok žalobcu v zostávajúcej časti nie je dôvodný. Súdu preto neostávalo iné, iba žalobu vo zvyšnej časti (s výnimkou právoplatného výroku I. a II. rozsudku zo dňa 7.12.2020) zamietnuť. Navyše, súd má za to, že platby realizované žalovanou v úhrnej sume 2.400,- Eur boli uhrádzané titulom II. výroku právoplatného rozsudku, ktorým súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 6.451,30 Eur s príslušenstvom. Túto skutočnosť tak súd zohľadnil pri rozhodovaní o trovách konania a samotnom úspechu / neúspechu žalobcu v konaní.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 9.985,13 EUR s úrokom z omeškania. Žalobcovi súd priznal nárok na zaplatenie sumy 6.451,30 Eur (právoplatný výrok rozsudku). Žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie 1.050,- Eur späť, pričom v čiastočne zastavenie konania v sume 1.050 Eur zavinila žalovaná, ktorá v tejto časti uhradila dlh po podaní žaloby (I. výrok právoplatného rozsudku zo dňa 7.12.2020). Súd v poradí druhým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 2.400,- Eur, čo žalobca odôvodnil vykonanými úhradami žalovanou. Vo zvyšnej časti súd žalobu z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zamietol. Súd má preto za to, že opätovne je nárok žalobcu zhodný s pôvodným výrokom, nakoľko žalovaná nezavinila zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 2.400,- Eur, pretože tieto úhrady mali byť započítané žalobcom na úhradu právoplatne priznané nároku v druhom výroku rozsudku zo dňa 7.12.2020. Žalobca bol tak úspešný vo výške 7.651,30 Eur (6.451,30 + 1.050 + 150). Procesný úspech žalobcu je teda vo výške 76,63 % (7.651,30 EUR/ 9.985,13 EUR x 100%). Procesný úspech žalovanej je vo výške 2,333,83 EUR. Vzhľadom k predmetu konania je to 23,37 % (2,333,83 EUR / 9.985,13 EUR x 100%). Čistý procesný úspech žalobcu s prihliadnutím na jeho procesný neúspech je vo výške 53,26 % (76,63 % - 23,37 %). Preto je žalovaná povinná nahraďiť žalobcovi trovy prvoinštančného a druhoinsančného konania v rozsahu 53,26 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.